

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/53/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424010075
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4424010075.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona, v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4Nt/6/2024 zo dňa 23.05.2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.07.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/67/2018 zo dňa 14.02.2019, právoplatným dňa 02.07.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/44/2019 zo dňa 02.07.2019 (ďalej aj pôvodné konanie), pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Súd I. stupňa predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci vedenej Okresným súde Nové Zámky pod sp. zn. 4T/67/2018, v ktorej boli rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/67/2018 zo dňa 14.02.2019, právoplatným dňa 02.07.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/44/2019 zo dňa 02.07.2019, obžalovaní A. B. a C. B. uznaní vinnými zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k 188 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 5 Tr. zák. a obžalovanému A. B. bol uložený trest odňatia slobody 7 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému D. E. škodu vo výške 80 eur.

Dôvodil, že odsúdený v podanom návrhu poukázal na to, že prvé výpovede pred orgánmi činnými v trestnom konaní (jeho aj poškodeného E.) boli vykonané tak, že boli ešte pod značným vplyvom alkoholu, pričom práve v uvedenej prvej výpovedi poškodený E. tvrdil, že páchatelmi nebol on a B., ale A. D.. Tvrdil súčasne, že v čase incidentu s poškodeným E. sa ocitla pri dverách WC osoba, ktorá otvorila dvere a videla incident s tým, že odsúdený pomaly dvíhal z podlahy finančné prostriedky, pričom táto osoba by mohla dosvedčiť, čo videla, keď vstúpila do priestorov WC. Odsúdený nevedel túto osobu identifikovať menom a priezviskom s tým však, že ju pozná z videnia, pričom ide o osobu mužského pohlavia, asi XX-XX rokov, strednej postavy, čiernych vlasov, ktorú odsúdený a aj jeho kamaráti často vídali na diskotékach. Odsúdený dôvodil, že je možné a pravdepodobné, že túto osobu by vedeli identifikovať jeho kamaráti, ktorí boli tiež v daný deň na diskotéke, a to A. D. a F. G., ktoré osoby ako nové dôkazy žiadal vypočúť k týmto skutočnostiam.

Po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí súd I. stupňa dospel k záveru, že po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v prejednávanej veci podľa § 394 Trestného poriadku.

Prioritne poukázal na ten fakt, že v pôvodnom konaní boli vykonané dôkazy výsluchom oboch obžalovaných, svedkov: D. E., E. E., A. D., H. H., F. G., D. I., D. J., K. L., E. M., N. E., D. O., P. C., A. I., D. I., znalecké dokazovanie (prečítané znalecké posudky znalca A. H. Q.) a oboznámené listinné dôkazy, vrátane dychových skúšok, vykonaných u poškodeného a obžalovaných.

K odsúdeným tvrdenej časti podaného návrhu, ktorú oprel ako o novú tú skutočnosť, že v čase incidentu s poškodeným sa vo dverách toaliet mal ocitnúť muž vo veku asi XX-XX rokov, strednej postavy, s čiernymi vlasmi, ktorý mal v uvedenom období navštevovať diskotéky v meste Nové Zámky a „ktorý by mohol dosvedčiť“, čo videl, keď vstúpil do priestorov WC, dovodil, že ide iba o tvrdenie odsúdeného, ktoré nielenže nie je objektivizovateľné žiadnym odsúdeným navrhnutým konkrétnym dôkazom, ale už zo samotnej formulácie odôvodnenia tejto časti podaného návrhu odsúdeného je zrejmé, že ani odsúdený samotný nedisponuje objektívnou informáciou, či táto ním tvrdená a nestotožnená osoba skutočne v konkrétnom okamihu videla odsúdeným tvrdenú situáciu a či sa k tejto vie vôbec s odstupom takmer 5 rokov vyjadriť. Uviedol, že odsúdený síce navrhoval práve za účelom iba „pokusu“ o identifikovanie tejto osoby vypočúvať v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania v pôvodnom konaní vypočutých svedkov A. D. a F. G., avšak súd tieto dôkazy na verejnom zasadnutí vykonať odmietol. Zvýraznil, že je mylná predstava odsúdeného, že iniciovaním konania o povolenie obnovy pôvodného konania Trestný poriadok súdu ukladá povinnosť vyhľadávať a identifikovať nové dôkazy v prospech odsúdeného (ktorý iba tvrdí, že existujú, ale nevie ich náležite konkretizovať alebo dostatočne identifikovať nielen ich označením, ale aj konkrétnym obsahom), ale ani tomuto zámeru odsúdeného akýmkoľvek spôsobom napomáhať. Rezultoval, že v prejednávanej veci sa tak nestalo, keďže odsúdený výsluchom svedkov D. a G. zjavne nesledoval preukázanie ním tvrdenej novej skutočnosti (vstup inej osoby do priestorov toaliet), ale snahu ich prostredníctvom sa pokúsiť túto osobu identifikovať, čo je v rozpore s účelom konania podľa § 394 a nasl. Tr. por. tak, ako je vyššie uvedené.

Vo vzťahu k odsúdeným namietaným vadám prvotných výsluchov tak odsúdeného, ako aj poškodeného, s poukazom na ich ovplyvnenie alkoholom, uviedol, že tieto nemajú charakter skutočností nových a súdu skôr neznámych. Dodal, že zápisy o dychových skúškach tak odsúdeného a poškodeného boli súčasťou vyšetrovacieho spisu, boli aj oboznámené prečítaním na hlavnom pojednávaní dňa 24.01.2019. V nadväznosti na čas a výsledok vykonaných dychových skúšok zistil, kedy bola realizovaná prvá výpoveď odsúdeného v procesnom postavení obvineného (ktorá bola tiež prečítaná postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 16.08.2018) a aj to, kedy bol v prípravnom konaní vypočúvaný poškodený (ktorého obe výpovede boli tiež prečítané na hlavnom pojednávaní, a to dňa 27.09.2018 postupom podľa § 264 ods. 1 Tr. por.). Odsúdený tieto skutočnosti namietal už v pôvodnom konaní v ním podanom odvolaní, aj na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom a odvolací súd sa týmito jeho námietkami aj zaoberal a svoje závery podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku (strana 12 rozsudku súdu II. stupňa). Preto ani tieto tvrdenia nepovažoval za spôsobilé povoliť obnovu konania v prejednávanej veci a návrh na povolenie obnovy konania v tejto časti označil za snahu odsúdeného o neprípustnú revíziu právoplatného rozhodnutia v pôvodnom konaní.

K odsúdeným na verejnom zasadnutí prednesenému doplneniu návrhu na povolenie obnovy konania o tvrdenie o jeho priznaní sa ku skutku v prípravnom konaní pod údajným nátlakom vyšetrovateľov, zaujal stanovisko, že uvedené nepredstavuje žiadne nové skutočnosti súdom konajúcim v pôvodnom konaní skôr neznáme, ale jedná sa len opakovanie obhajobnej verzie odsúdeného, ktorú začal prezentovať až v konaní pred súdom po podaní obžaloby a ktorú opakoval aj v odvolacom konaní. Dodal, že odsúdený totiž už na hlavnom pojednávaní dňa 16.08.2018 po prečítaní zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania (kedy sa priznal ku skutku) vysvetľoval tento rozpor ovplyvňovaním zo strany vyšetrovateľa cez jeho sestru, toto opakoval aj v odvolacom konaní, pričom v odvolacom konaní navrhoval doplniť dokazovanie o výsluch svojej sestry a brata s tým však, že týchto navrhoval vypočuť súdom I. stupňa po zrušení rozsudku a vrátení mu veci na opätovné prejednanie a rozhodnutie (zápisnica z verejného zasadnutia Krajského súdu v Nitre zo dňa 02.07.2019). Odvolací súd sa aj týmto odvolacím dôvodom zaoberal vo svojom rozhodnutí a skonštatoval jeho nedôvodnosť (strana 11 rozsudku súdu II. stupňa). Z uvedeného je zrejmé, že ani tvrdenie o nátlaku vyšetrovateľov na príbuzných odsúdeného nie je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou, rovnako skôr neznámymi nie sú ani odsúdeným navrhované za týmto účelom dôkazy výsluchom svedkov E. C. a Q. B., ako ani dôkazy výsluchom v pôvodnej veci konajúcich vyšetrovateľov, ktorí sú jednoznačne zistiteľní z obsahu vyšetrovacieho spisu, ktorých pritom v pôvodnom konaní obžalovaný ani nenavrhoval vypočuť, pričom ani súd I. stupňa, ani súd II. stupňa nepovažovali za potrebné pre svoje rozhodnutie vo vzťahu k tejto časti obhajoby odsúdeného už v

pôvodnom konaní týchto vypočúvať ako ani vykonávať iné dôkazy. Z tohto dôvodu súd I. stupňa na verejnom zasadnutí odmietol vykonať aj tieto odsúdeným navrhované dôkazy ako pre svoje rozhodnutie o podanom návrhu nepotrebné, keďže tento aj v uvedenej časti výlučne spočíva v spochybňovaní, a to opakovanom, zákonnosti postupu súdu a jeho hodnotenia vykonaných dôkazov v pôvodnom konaní. V závere uznesenia zdôraznil, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v žiadnom prípade neslúži a nemôže slúžiť na preskúmavanie správnosti, resp. zákonnosti právoplatného rozhodnutia súdu, ani na odstránenie prípadných pochybení súdu pri rozhodovaní, na ktoré slúžia iné opravné prostriedky za podmienok uvedených v Trestnom poriadku. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené zistenia, bez potreby vykonať vo veci ďalšie dokazovanie (a to ani odsúdeným navrhované dôkazy v konaní o povolenie obnovy konania), súd I. stupňa dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku, a preto návrh odsúdeného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal odsúdený sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a žiadal, aby Krajský súd v Nitre napadnuté uznesenie v zmysle § 402 ods. 3 Tr. por., § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil a vrátil súdu I. stupňa na opätovné prejednanie, aby vo veci opätovne konal a rozhodol, alternatívne aby napadnuté uznesenie v zmysle § 402 ods. 3 Tr. por., § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zmenil a vo veci vyhovel návrhu na obnovu konania a zruší rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4T/67/2018-504 zo dňa 14.02.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 1To/44/2019-749 zo dňa 02.07.2019 (právoplatný dňa 02.07.2019) a všetky rozhodnutia naň nadväzujúce vo výrokoch o vine a treste a po právoplatnosti uznesenia o obnove konania pokračoval v zmysle § 404 ods. 2 Tr. por. v konaní na základe pôvodnej obžaloby. Dôvodil, že záver súdu I. stupňa, ktorý zamietol jeho návrh na obnovu konania dôvodov, pretože nevidel nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine, nekorešponduje s dôkazmi, ktoré navrhol, aby boli vykonané na prvostupňovom súde. Súd I. stupňa pochybil, keď odmietol vykonať zásadné dôkazy, a to výpovede svedkov (ktorí neboli známi a vypočutí počas pôvodného súdneho konania), A. D. a F. G.. Namietal, že prvostupňový súd vo svojom uznesení návrhy na výsluch vyššie uvedených svedkov bagatelizoval, že by nepriniesli nové skutočnosti. Prezentoval názor, že práve naopak by títo svedkovia mohli potvrdiť skutočnosti, ktoré uvádzal vo návrhu na obnovu konania. Svedecké výpovede týchto novoobjavených svedkov by priniesli do dokazovania nové skutočnosti, ktoré by v spojení so skutočnosťami skôr známymi odôvodnili iné rozhodnutie o vine, nevine resp. inej právnej kvalifikácii, čo je právnym dôvodom na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tost 42/2014 zo dňa 10.12.2014, sp. zn. 4Tost 22/2016 zo dňa 23.06.2016 a na uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 4Tos 85/2015 zo dňa 11.08.2015, z ktorých obsahu citoval.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 1 Tr. por., súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak a) bol podaný neoprávnenou osobou, b/ smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná, c/ ak je obnova konania vylúčená podľa § 395. Podľa ods. 2 cit. ust. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a napokon rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nezisťiac podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Nadriadený súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu I. stupňa, ktorý sa správne vysporiadal s argumentáciou odsúdeného uvedenou v jeho návrhu na povolenie obnovy konania a odvolací súd na túto argumentáciu súdu I. stupňa v plnom rozsahu poukazuje. Ani nadriadený súd nepovažoval návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania za dôvodný. Sťažnostné námietky odsúdeného opakovali skutočnosti ním tvrdené v konaní pred súdom I. stupňa, ku ktorým už tento súd zaujal správne a rozsiahle právne stanovisko v odôvodnení napadnutého uznesenia.

K obnove konania nadriadený súd považuje za potrebné uviesť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe, a teda v právoplatnom rozsudku sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne ale tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie taká skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania v pôvodnom konaní. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukázať novými dôkazmi. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980). Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok. Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov. Zároveň platí, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jej právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní a to vrátane rozhodovania o treste, vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu, či vykonal a prihliadol na všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a podobne. Skúmal len, či vyšli najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme a súčasne, či by tieto dôkazy alebo skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo o treste. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku, teda súd rozhodujúci o povolení obnovy konania v prvom rade skúma, či sú v návrhu uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania známe.

V danom prípade sa odsúdený svojím návrhom domáhal povolenia obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1To/44/2019 zo dňa 14.02.2019, právoplatným dňa 02.07.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/44/2019 zo dňa 02.07.2019, ktorým boli obžalovaní A. B. a C. B. uznaní vinnými zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., za čo bol obžalovanému A. B. uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne obžalovaným bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému D. E. škodu vo výške 80 eur. Na tomto mieste nadriadený súd považuje za potrebné zvýrazniť, že ťažisko dokazovania sa nachádza v rámci konania na súde I. stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, či korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania, ktoré v pôvodnom konaní prebehlo. Po preskúmaní obsahu spisu pôvodného konania nadriadený súd súhlasne so súdom I. stupňa konštatuje, že v pôvodnom konaní boli vykonané dôkazy vylúčením oboch obžalovaných, svedkov: D.

E., E. E., A. D., H. H., F. G., D. I., D. J., K. L., E. M., N. E., D. O., P. C., A. I., D. I., znalecké dokazovanie (prečítané znalecké posudky znalca A. H. Q.) a oboznámené listinné dôkazy, vrátane dychových skúšok, vykonaných u poškodeného a obžalovaných. Vo vzťahu k námietkam odsúdeného, s ktorými sa správne vysporiadal súd I. stupňa, zvyrazňuje, že odvolací súd v pôvodnom konaní konštatoval, že vina obžalovaného bola preukázaná presvedčivými a v podstatných okolnostiach nemennými výpoveďami poškodeného o priebehu skutkového deja na mieste činu, sám obžalovaný A. B. sa pritom v jeho prvej výpovedi v procesnom postavení obvineného z 13.01.2018 priznal k takémuto konaniu voči poškodenému spôsobom, ktorý korešpondoval so svedeckou výpoveďou poškodeného, pričom súčasne za spolupáchateľa označil obžalovaného C. B. a ani v ďalšom priebehu konania neoznačoval inú osobu, ktorá by bola prítomná v inkriminovanom čase s ním a poškodeným na mieste činu. Nadriadený súd len poznamenáva, že uvedený rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/50/2014 zo dňa 01.07.2014 bol napadnutý dovolaním odsúdeného, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Tdo/12/2021 zo dňa 25.03.2021 odmietol.

Podstatu sťažnosti odsúdeného (ako i jeho návrhu na povolenie obnovy konania) tvoria námietky smerujúce pochybeniu súd I. stupňa, ktorý odmietol vykonať zásadné dôkazy, a to výpovede svedkov (ktorí neboli známi a vypočutí počas pôvodného súdneho konania), a to A. D. a F. G., ktorí by mohli potvrdiť skutočnosti, ktoré uvádzal vo návrhu na obnovu konania.

K uvedenej sťažnostnej námietke nadriadený súd uvádza, že súd I. stupňa právne zdôvodnil, že navrhnuté dôkazy nie sú dôkazmi novými, pretože pokiaľ v návrhu na povolenie obnovy tvrdil, že v čase incidentu s poškodeným sa vo dverách toaliet mal ocitnúť muž vo veku asi XX-XX rokov, strednej postavy, s čiernymi vlasmi, ktorý mal v uvedenom období navštevovať diskotéky v meste M. L. a ktorý by mohol dosvedčiť, čo videl, keď vstúpil do priestorov WC, a túto osobu by vedeli identifikovať ním uvedení svedkovia, tieto skutočnosti je nutné vyhodnotiť len ako tvrdenie odsúdeného, ktoré ale sám odsúdený nevie objektivizovať, najmä za situácie, že ním navrhovaní svedkovia boli riadne vypočutí v pôvodnom konaní a z ich výpovedí odsúdeným tvrdené skutočnosti nevyplývajú. I nadriadený súd je toho názoru, že odsúdený výsluchom navrhovaných svedkov verbalizoval snahu prostredníctvom nich sa pokúsiť identifikovať neznámu osobu, nesledoval preukázanie ním tvrdenej novej skutočnosti, čo nie je súladné s účelom konania podľa § 394 a nasl. Tr. por. V tomto smere súd I. stupňa správne vysvetlil, že v konaní o povolenie obnovy konania neplatí vyšetrovacía zásada, ale naopak, je úlohou obhajoby v tomto kontradiktórnom procese, pokiaľ nejaké nové skutočnosti alebo dôkazy existujú, aby ich vyhľadala a zistila ich obsah a je jej povinnosťou ich už v podanom návrhu na povolenie obnovy konania konkretizovať a uviesť aj ich obsah tak, aby súd v tomto konaní mohol tieto tvrdené nové skutočnosti a preukázané konkrétnymi dôkazmi výlučne hodnotiť, a to z toho hľadiska, či obnovu konania podľa § 394 Trestného poriadku odôvodňujú.

S ohľadom na uvedené závery potom v danom konkrétnom návrhu na obnovu konania odsúdeného, jednak dôkazy, ktoré navrhuje vykonať odsúdený, dôkazmi novými nie sú, s ktorou skutočnosťou sa vecne správne vysporiadal súd I. stupňa v napadnutom uznesení. Vychádzajúc z ustanovenia § 394 Trestného poriadku dôvodom obnovy konania teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom takéto posúdenie prináleží súdu. Len hodnotenia a predstavy odsúdeného, vyjadrené v návrhu na povolenie obnovy konania pre vyššie uvedený záver nestačia. Opätovne krajský súd poukazuje na to, že takúto mieru rozumnej pravdepodobnosti v žiadnom prípade nespĺňajú navrhnuté vyššie uvedené dôkazy, pretože neexistuje žiaden určitý podklad, nie hypotetický, ktorý by takúto rozumnú mieru potreby vykonania týchto dôkazov vyvolal. Len hypotetická, ničím nepodložená možnosť zásadných skutočností, ktoré by tento dôkaz obsahoval, pre takýto záver nestačí, poukazujúc pritom aj na obsah dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní a ich vyhodnotenie súdmi, jednak súdu I. stupňa, súdu odvolacieho ako aj súdu dovolacieho. Sú teda správne úvahy súdu I. stupňa, že odsúdeným uvádzané skutočnosti, ktoré prezentuje ako nové, takými novými skutočnosťami ani dôkazmi nie sú. Predstava odsúdeného, že súd má v konaní o povolenie obnovy konania opätovne hodnotiť dôkazy, ktoré boli vykonané a vykonať akýkoľvek ním navrhovaný dôkaz, je nesprávna.

Na podklade uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené zákonné podmienky na obnovu konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.